

ช่างใหญ่ วัยเยาว์

เล่าเรื่องเล่น

ในหลวงและสายน้ำนั้น แทบจะแยกจากกันมิได้

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริสวนใหญ่ มักเป็นเรื่องของการจัดการแก้ไขปัญหาน้ำ ด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเล็งเห็น และตระหนักในปัญหาเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง คงเป็นเพราะพระองค์ทรงคุ้นเคยกับน้ำมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ ไม่ว่าจะเป็นการทรงกีฬา เช่น กรรเชียงเรือ เรือใบ หรือการเล่นน้ำตามประสาเด็กในวังสระปทุมตั้งที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเล่าไว้ในหนังสือ เจ้านายเล็กๆ- ยุวกษัตริย์ว่า

“แม่ให้เล่นน้ำด้วย ตอนแรกๆ เล่นในถังเงินซึ่งสมเด็จพระย่าทรงทำให้หลานๆ อาบน้ำในห้องน้ำ แต่ไม่สะดวกเพราะหนักมากและดำเร็ว แม่จึงให้ทำถังไม้ทาสีใช้แทน เครื่องประกอบด้วยคือ ถ้วยขามตุ๊กตาและลูกมะพร้าวที่เขาใช้แล้ว...ต่อมาแม่ก็สร้างบ่อเล็กๆ ให้เล่น ซึ่งใช้น้ำประปา หรือน้ำฝนจากรางน้ำเมื่อฝนตก...”

นอกเหนือไปจากการสร้างเขื่อน ฝาย หรือฝนหลวง เพื่อบริหารจัดการน้ำ ให้มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนแล้ว พระองค์ยังทรงใส่พระราชหฤทัยถึงคุณภาพของน้ำอีกด้วย เช่น แนวพระราชดำริ “อธรรมปราบอธรรม” ในการนำผักตบชวากำจัดน้ำเสียที่บึงมักกะสัน หรือการประดิษฐ์ **“กักหน้ำชัยพัฒนา”** เพื่อช่วยบำบัดน้ำเสียโดยทรงได้รับแรงบันดาลใจพระราชหฤทัยจาก “หลุก” เครื่องวิดน้ำเข้านาจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

เล่นเป็นงาน

กักหน้ำชัยพัฒนา นับเป็นสิ่งประดิษฐ์ประเภทเครื่องกลเติมอากาศที่ได้รับสิทธิบัตรเครื่องที่ 9 ของโลก ในปีพ.ศ.2543 ได้รับรางวัลผลงานสิ่งประดิษฐ์ดีเด่น 3 รางวัล และรางวัลสรรเสริญในพระอัจฉริยภาพ 2 รางวัล มอบโดยองค์การนักประดิษฐ์ ชื่อ The Belgian Chamver of Inventor ในงาน Brussels Eureka 2000 ณ กรุงบรัสเซลส์ประเทศเบลเยียม